

[Bertel Dahlgaard.]

imod en revision af vor toldlovgivning; vi er heller ikke modstandere af en revision af tekstiltoldsatserne, tværtimod. Vor toldlov er forældet. Siden den sidste store revision i 1924 er der fremkommet en række nye varer og ændrede varekvaliteter, som toldsatserne slet ikke er afpasset efter; jeg nævner f. eks. alt det, der hedder plasticvarer, og den helt ændrede plads i forbruget, som kunstsilken har fået. Desværre, må jeg sige, er visse dele af industrien selv medskyldige i, at disse meget tiltrængte moderniseringer af toldloven ikke er sket. Ved at skyde de meget drastiske beskyttelseskrav i forgrunden har man faktisk blokeret den sagligt begrundede tekniske revision, som ville have været til betydelig gavn for den samlede industri.

Alt dette må imidlertid selvfølgelig rettes gennem det revisionsarbejde, der nu foregår i tolddepartementet, og det må ske i forbindelse med det forberedende arbejde, der foregår med henblik på etableringen af et fælles nordisk marked. Afgørende ændringer i den danske toldlov bør finde sted i forbindelse med, at de skandinaviske lande bliver ét samlet, frit konkurrenceområde. Forsøg på toldmæssigt at indkapsle Danmarks 4 millioner mennesker vil ende galt. I alt, hvad vi foretager os, må vi have for øje, at det afgørende for et land med en så vældig udenrigshandel som Danmarks er, at vi opretholder vor konkurrenceevne udadtil.

Vi kan ikke bygge vor fremtid på; at organisationers og andres særinteresser i afgørende grad bestemmer omkostningsniveauet, og at man derefter forlanger, at staten, folketinget, gennem toldbeskyttelse og restriktioner skal sikre rentabiliteten. Det radikale venstre advarer både regeringen og det konservative parti imod disse planer, og jeg tror, at argumenterne imod dem er så stærke, at den udvalgsbehandling, vi nu står overfor, på afgørende vis vil kunne indvirke på det, de to parter i forening har aftalt, forinden forslaget er kommet til saglig behandling her i tinget.

Aksel Larsen: Så besynderligt det forekommer mig, synes der virkelig her i tinget at være folk, der ikke er klar over, hvordan kommunisterne stiller sig til dette lov-

forslag. Jeg vil derfor foretrække med det samme at sige, at vi stiller os yderst fjendtligt overfor det; vi vil ikke medvirke til at gennemføre det; vi vil gøre, hvad vi kan for at få det til at strande.

Vi bliver ikke imponeret af de fleste af de argumenter, hvormed man søger at begrunde forslaget om toldforhøjelser på tekstilvarer, eller hvormed man søger at camouflere den egentlige hensigt med dette forslag. Man taler om ajourføring af toldsatserne, og dette med ajourføring kan man naturligvis bruge på alle mulige områder; men selvom man kalder det ajourføring, er det jo forhøjelse af toldsatserne og dermed varefordyrelse, der opnås og formentlig også tilsigtes.

Man taler om hensynet til det nordiske marked. Jeg synes nu, man skal vente med at sælge skindet, til man har skudt bjørnen. Lad os nu først se, hvad det bliver til med det nordiske marked; det er ikke noget, der venter lige om hjørnet, så det behøver man ikke at forhøje toldsatserne for. Det er forøvrigt interessant, at tilhængerne af at forhøje tekstiltolden argumenterer med Nordisk Råd og nordisk marked, og modstanderne bruger det samme argument; det siger vel i grunden, at disse argumenter ikke er så forfærdelig meget værd.

Man siger endvidere, at det er nødvendigt at overgå fra vægttold til værditold, for det er aldeles udemokratisk at have vægttold. Det er også min mening. Vægttold rammer naturligvis de billigste produkter af den pågældende kategori mest, og det rimelige er værditold under forudsætning af, at man kan føre en nogenlunde betryggende kontrol med, at toldvæsenet også får den rette værdi opgivet. Men man kan udmærket godt omlægge tolden fra vægttold til værditold uden derfor at fylde 30 mill. kr. mere i finansministerens kasse; det kan gøres med bibeholdelse af de nuværende indtægter på tekstiltoldens område overhovedet, og det, at man vil gå over fra vægttold til værditold, er altså ikke noget argument her.

Det, som den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Lars P. Jensen, anførte, kan slet ikke være noget argument, nemlig at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i sin tid som finansminister skal have fremsat et forslag om toldforhøjelser. Det kunne